

[Peter Hansen-Nord]

Dette har været et forslag, hvorom vi har sagt: Vi synes, at det var et fornuftigt forslag, som vi gerne vil være med til at hjælpe jer videre med.

Vibeke Grønæk (RV):

Da partiets energipolitiske ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, ikke kan være til stede under behandlingen af denne forespørgsel, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne fremføre partiets synspunkter.

Indledningsvis vil jeg gerne takke ministeren for svaret på SF's forespørgsel om, hvilke initiativer regeringen vil tage til løsning af problemerne i SEAS-sagen. Jeg tror, at alle er enige med mig i, at alle var positive og optimistiske, da projektet om tomatdyrkning så dagens lys i 1989. De daværende energiministre fra henholdsvis Venstre og Det Radikale Venstre var også yderst tilfredse, og elforbrugerne i det sydsjællandske så også tilfredse til, da gartnerierne skød op på de bare marker. Der var jo fornuft i det, man iværksatte – i hvert fald ud fra en miljømæssig betragtning.

Overskudsvarme til dyrkning af tomater, fint nok. Udvikling af vindkraft, fint nok. Men ak, det skulle være så godt, og vi kender resten. Det var ikke alle, der brød sig om tomater fra Masnedø.

SEAS' økonomi havde det ikke så godt, og en turbulent udvikling startede. Vi ved, at SEAS i 1993 kom ud med et stort underskud plus et tab på 230 mio. kr. Det så – for at sige det mildt – uoverskueligt ud, og elforbrugerne i området var rystet over udmeldingerne.

Der er nu kommet en ny ledelse, som har fremlagt nogle modeller til løsning af den økonomiske krise i selskabet.

Der har været interessante løsningsmodeller, hvor man har inddraget kommunerne i en løsning. Man har peget på en overgangsløsning med negativ egenkapital, men i de modeller har det også været en kendsgerning, at Folketinget skulle bidrage med midler. Det har Det Radikale Venstre ikke ment var fornuftigt. Vi mener, at SEAS selv skulle rede trådene ud, også selv om det ville resultere i en eventuel fusion med et andet selskab.

Det har været og er måske stadig en meget kompliceret sag, men af aviserne og brev fra bestyrelsens formand af den 5. maj fremgår det, at det nu ser lidt lysere ud.

Jeg mener, at ministeren på udmærket vis har redegjort for forløbet og for problematikken. Det er faktisk svært at debattere en sag som denne, når man er vidende om, at der foregår intense forhandlinger.

Hvad kan man så lære af sådan en sag? Egentlig skal man måske bruge den også i fremtiden eller se pædagogisk på det, for der er én ting, der er helt sikkert, og det er, at elforbrugerne i det sydsjællandske vil følge udviklingen i selskaberne fremover med mere interesse, uanset om det ender med en fusion eller ej.

Man kan med andre ord sige, at man i hvert fald skal huske at bruge sine demokratiske rettigheder, og at man ikke skal læne sig tilbage og være i god tro. Den tid er forbi.

Der er flere partier her i salen, som har været ude med, at det var nødvendigt at gå ind og redde SEAS, næsten uanset hvilke økonomiske omkostninger det måtte have. Det kunne man gøre, men det har altså ikke været en sag, man bare lige kunne løse.

Jeg vil gerne gøre Tinget opmærksom på, at Det Radikale Venstre har fulgt sagen med interesse, men også med ro, og vi ved, at der snart kommer en løsning. Vi håber, at den bliver tilfredsstillende for parterne også set i lyset af, at man helst havde bevaret selskabet på sydsjællandske hænder.

På baggrund af de igangværende forhandlinger kan vi ikke støtte dagsordenen fra SF.

Energiministeren (Jann Sjursen):

Jeg synes ikke, at debatten i dag giver mig anledning til at komme med mange nye betragtninger her ved debattens formentlige afslutning. Men jeg vil da godt understrege endnu en gang, at jeg absolut mener, at bestyrelsen, direktionen og repræsentantskabet har påtaget sig det ansvar, som man burde gøre, og afdækket de forskellige løsningsmuligheder.

En ting, som jeg måske ikke helt forstår på baggrund af debatten, er den rolle, som brevet fra SEAS' ledelse til Det Energipolitiske Udvalg af 5. maj skulle have. Jeg kan ikke se, det har bragt så meget nyt for dagen, for det, som selskabet i det brev konstaterer, er, at der er nogle fusionsforhandlinger i gang, at man synes, de forløber godt, og at der er nogle muligheder i det, men at man i øvrigt stadig væk henviser til den løsning, som man hele tiden har arbejdet for.